Păcatul Ţi-a gătit, Isuse,
adânc şi-ntunecos mormânt,
şi-n moarte-nlănţuit Te puse,
să zaci Tu cel mai Viu şi Sfânt.

Dar nu-i groap-atât de-adâncă
şi nu-i lanţ atât de gros,
ca să poată ţine veşnic
Adevărul luminos.

Căci din ea, mai viu, mai tare,
mai slăvit şi mai frumos,
va-nvia fără zăbavă,
c-Adevărul e Hristos!

Pecetluitu-i-a intrarea
şi strajă-n uşa lui a pus,
ca să-Ţi împiedice
Lucrarea,
ce Tu ai spus c-o faci,
Isus!

Dar nu-i groap-atât de-adâncă
şi nu-i lanţ atât de gros,
ca să poată ţine veşnic
Adevărul luminos.

Căci din ea, mai viu, mai tare,
mai slăvit şi mai frumos,
va-nvia fără zăbavă,
c-Adevărul e Hristos!

Dar când sosit-a ora sfântă
zdrobite-au fost drăceşti puteri,
şi straja a căzut înfrântă,
în faţa sfintei învieri.

Dar nu-i groap-atât de-adâncă
şi nu-i lanţ atât de gros,
ca să poată ţine veşnic
Adevărul luminos.

Căci din ea, mai viu, mai tare,
mai slăvit şi mai frumos,
va-nvia fără zăbavă,
c-Adevărul e Hristos!

Şi-n strălucire orbitoare
Te-ai ridicat Biruitor,
Isuse, Veşnicule Soare,
de viaţă pururi dătător!

Dar nu-i groap-atât de-adâncă
şi nu-i lanţ atât de gros,
ca să poată ţine veşnic
Adevărul luminos.

Căci din ea, mai viu, mai tare,
mai slăvit şi mai frumos,
va-nvia fără zăbavă,
c-Adevărul e Hristos!